

ΠΩΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Φίλτατε «Νουμά»

Από την πορεία, που φαίνεται ότι κρατεί, ενθαρρύνεται να σου γράψω λίγες λέξεις: τας οποίες ελπίζω ότι θα φιλοξενήσης.

Ως πατριώτης και εγώ, ως πατριώτης και σύ, θα συναντηθώμεν υποθέτω εις μίαν και την αὐτὴν ιδέαν, εἰς ἓνα και τὸν αὐτὸν πόθον. Ὅχι βέβαιως πῶς νὰ πάρομεν ἐκείνα τὰ ὅποια εἴχομεν και ἐχάταμεν, ἀλλὰ πῶς νὰ δικταρχώμεν ὅτι μᾶς ἐμείνε και προπάντων μίαν υπορεπὴν ἀξιοπρέπειαν, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπουν αἱ μικραὶ μας δυνάμεις.

Καὶ αἱ δυνάμεις μας αὐταὶ σέ βεβαιῶ ὅτι δὲν δὲν εἶνε τόσο μικραὶ ὅσον φαίνονται. Ὁ Ἕλληνας ἔχει δύναμιν σπουδαιοτάτην, ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ τὴν συναρπάζῃ, πρῶτα πρῶτα ὁ ἴδιος.

Σεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις δὲν γνωρίζετε καθόλου τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ φαντάζεσθε πάντοτε διχρορετικὰ, πάντοτε δὲ κατωτέρω τῆς ἀληθείας τῶν ἁγίων.

Διὰ τοῦτο, μετὰ τὴν ιδέαν σας αὐτὴν δὲν κάμνετε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ καταστρέφετε και τὸ ἰδικόν μας: ἐδῶ τὸ γόητρον, καὶ νὰ μᾶς παρουσιάζετε ὡς ἀστείαις ὑπάρχοντες εἰς τὰ μάτια ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔπρεπε νὰ μᾶς βλέπουν πάντοτε διχρορετικωτέρους, πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος και τῶν ἑσῶ και τῶν ἑξῶ Ἑλλήνων.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ σοῦ περιγράψω, εἶνε δὲ ἀδύνατον ἐπίσης νὰ ἐννοήσῃς και σύ, καθὼ Ἕλληνας ζῶν ἐν Ἀθήναις, ποῖαν ἐντύπωσιν μᾶς κάμνουν ἐδῶ αἱ εἰδήσεις σας και αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες σας.

Ἦκουσα κάποιον συνάδελφόν σας νὰ λέγῃ, ὅτι ἐὰν ὑπάρχῃ περίστασις εἰς τὴν ἱστορίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία ἐδείχθη ἀπανδρωτέρα ἐχθρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶνε αὐτὴ ποῦ ἐπέτρεψε τὴν κυκλοφορίαν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐλευθέρως.

Καὶ μὲ τὸν ἴσον, εἶχε δίκαιον. Σεῖς αὐτοῦ ἔχετε χάσῃ τὴν συνείδησιν τῆς σημασίας τῶν λόγων και τῶν λέξεων. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡμεῖς, τούλάχιστον ἐδῶ εἴμεθα εἰς πολὺ σωφρονεστέραν μοῖραν, διότι ἐπὶ τέλους δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ λέγωμεν και νὰ γράφωμεν ὅτι θέλομεν. Καὶ ἐν ὑπάρχει πε-

ρίστασις μάλιστα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ αὐστηρὰ λογοκρισία εἶνε εὐεργετική, εἶνε βέβαια αὕτη.

Ἦρπει νὰ ἔλθετε ἐδῶ, νὰ καθήσετε, νὰ υποδουλωθῇτε εἰς τὰς συνθήκας τῆς ἐδῶ ζωῆς, καὶ ἐνθ' περιμένετε ν' ἀπολαύσετε μετὰ κάθε ταχυδρομείον τὴν εὐεργετικότητά τοῦ λόγου τοῦ ἐλευθέρου, νὰ εὐρίσκεσθε αἴφνης ἐνώπιον χαρτίνων ἀμβώνων, οἱ ὅποιοι ὀνομάζονται Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες, καὶ ν' ἀκούετε θνητοφρονήτους και καταστρεπτικὰς μωρολογίας και ἀληνκαφήματα.

Ἡ Μακεδονία, φίλτατε «Νουμά», καίεται ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκρόν ἡ Ρωσία ὑπὸ τὸ Βουλγαρικόν προσωπεῖον ἐκπληροῖ τὰ χριστιανικὰ της καθήκοντα, ὅπως ὁ περίφημος ἐκεῖνος Τσάρος Ἰβάν, ὁ ὅποιος μετὰ τὴν μίαν χεῖρα προσκύβεται καὶ μετὰ τὴν ἄλλην ἔκκαμνε νεῦμα εἰς τοὺς δαίμονας τοῦ νὰ φονεύσουν τοὺς νομιζομένους ἐχθρούς του!

Ὅλα λοιπὸν κινούνται εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν καίεται οὔτε κεφρί.

Ὅταν ἀναγινώσκωμεν τί φρονούν οἱ Ἀττικαροὶ περὶ τῶν ἐκλογῶν, μοῦ φαίνεται ὅτι διαβάζω τὸν Ἀθηναῖον, ὁ ὅποιος περιγράφει τὰ χάλια τῶν Ἀθηναίων ὅτε ὁ Φίλιππος ἠπείλει νὰ τοὺς υποδουλώσῃ εἰς τὴν φιλοδοξίαν του. Καὶ τότε ὑπῆρξε τούλάχιστον ἓνα: Δημοσθένης, τώρα δυστυχῶς οὔτε Δημοσθένης πλέον ὑπάρχει: ἓνας ὑπῆρχε ἀλλὰ κ' ἐκεῖνον τὸν ἐρόνευσεν ἡ βάρκατος μοῖρα τῆς Ἑλλάδος: ὁ Δημοσθένης... ὁ Μπουρδούσης.

Παύσατε, παύσατε δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ τὴν πολιτείαν αὐτὴν. Μᾶς περιπαίζουν οἱ Τούρκοι, καὶ ἐν ὅλῳ τῶν τῶ δικαίῳ.

Οἱ ἐγκληματικοὶ ἀπολογισμοί, ποῦ δημοσιεύουν οἱ συνάδελφοί σας, φιλοτιμούμενοι ποῖος νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον εἰς τὴν φρικαλεότητα τῶν λεπτομερειῶν, σέ βεβαιῶ ὅτι δὲν ἐποικοδομοῦσι τίποτε και δὲν μᾶς ἐνθαρρύνουν και ἡμᾶς τοὺς ραγιδες: ἐδῶ, οὔτε μᾶς διδάσκουν, οὔτε μᾶς ἐξαίρουν τὰ φρονήματα.

Ἐξ ἐναντίας μάλιστα μᾶς ἀποθαρρύνουν. μᾶς ἀπογοστεύουν και μᾶς ἐξουθενώνουν ἀπέναντι ὅλων τῶν ξένων.

Ἐνα δὲ ἀκόμη εἶλεπε νὰ κάμετε, καὶ τὸ ἐκάματο και αὐτό, μετὰ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν.

Ἡ ἀναφορὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τοῦ Σουλτάνου, διὰ τῆς ὁποίας ἀκαταθέτουσι πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ θρό-

νου τοῦ τὰς ἱεσείας τῶν, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ κυκλοφορία τῶν φύλλων τῶν και εἰς τὰς Ἐπαρχίας!

Καὶ ὅλος αὐτός ὁ ἐξευτελισμὸς διακτῇ!

Εἶμαι ἄρκετὰ καλὰ μπαρμένος εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε νὰ γνωρίζω ὅτι τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων διὰ τὰ ἐν Τουρκίᾳ πωλούμενα φύλλα πληρώνει 3 1/4 λεπτά και ἡξεύρετε πόσον πωλοῦνται ἐδῶ: 50 λεπτά, 70 λεπτά, πολλάκι: δὲ και 1 δραχμὴν ἑκάστον φύλλον!

Τ' ἀκούτε;

Τί κερδίζετε λοιπὸν σεῖς διὰ τῆς πωλήσεως 1000 φύλλων ὅταν πληρώνεσθε δι' αὐτὰ 30 δραχμὰς τὸ δὲ Πρακτορεῖον κερδίζει 500--1000 δραχμὰς ἀπὸ ἑκάστον Ταχυδρομείον;

Φέρετε ἀκόμη τὴν ἀναλογία ὅσον θέλετε μι κροτέραν και θὰ εἴδητε, ὅτι τὸν ἐξευτελισμὸν σας νὰ υποβάλετε ἀναφορὰν τότεν χαμερπῇ και ταπεινῇ, τὸν ἐπληρώσατε τόσο ἀκριβῆ.

Καὶ κατόπιν ἐπιτίθεσθε δι' ὕβρεων κατὰ τῶν ἐδῶ φύλλων, τὰ ὅποια δὲν εἶνε ὑποτεταγμένα και δοῦλα τῶν πρακτορείων και τῶν πωλητῶν τῶν, τὰ ὅποια γνωρίζουν πῶς νὰ πολιτεῖωνται ἀξιοπρεπῶς και πῶς νὰ τηροῦν τὸ γόητρον τοῦ Ἑθνισμοῦ.

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, φίλε «Νουμά», ὅσον και ἂν ἡ φωνή σου εἶνε ἀδύνατος, ὕψωσέ την τούλάχιστον διὰ τὴν ἱστορίαν, και δώσε πρῶτος τὸ σύνθημα τοῦ συνετισμοῦ.

Ἐγὼ δὲν θὰ παύω νὰ ἐπισκοπῶ τὰ ἐδῶ και νὰ σοῦ γράφω ἐκάστοτε, ἐὰν και σύ δὲν συγκυλιέσαι εἰς τὸ αὐτὸ βορβορώδες ἔδαφος, τοῦ ὁποῖου μᾶς στέλλονται μετὰ κάθε ταχυδρομείον τὰ πιτσιλίσματα μετὰ ἀξίωσιν πολυτίμων ἀδαμάντων.

Ἐν τῷ ἐπανιδεῖν

Κων)πολις 19 Αυγούστου 1903

Ο ΡΑΓΙΑΣ

ΟΥΛΑΝΔ

Ὁ μακάριος Θάνατος

Εἶχα πεθάνει
Στὸν ἔρωτά σου.
Κ' ἤμουν θαμμένος
Στὴν ἀγκαλιά σου
Μὰ σὺ μ' ἀνάστηδες
Μὲ τὰ φίλιά σου
Κ' εἶδα τὰ οἶράνια
Στὰ βλέμματά σου.

A. M.